

Faipariskolákat kellene állítani mennél nagyobb számban, minők már Felső-Magyarországban tényleg léteznek, a minő azonban Erdélyben, talán a székelyföldet kivéve, egy sincs.

Ily módon a köznép is leghamarább fogja belátni az erdők fontosságát és becsét, s ha az erdőben találja fel kenyérét, maga is „tisztelni és gondozni” fogja azt.

Egyesületi közlemények.

(Az Országos Erdészeti Egyesület 1884. évi deczemberhó 20-án tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.)

Jelen voltak: gróf Tisza Lajos elnök, Bedő Albert alelnök, Abrudbányai Béla, Balás Vincze, Belházy Emil, Eleőd Jós, Garlathy Kálmán, Ghyczy Emil, Hoffmann Sándor, Kallina Károly, Luczenbacher Pál, Mádai Izidor, Rónai Antal, Rutska Tivadar, Szabó Adolf és Tomcsányi Gyula választmányi tagok; továbbá Almásy Andor, Tomcsányi Gusztáv, Törzs Kálmán, Boksay Gusztáv, Csepanovszky Hugó egyesületi tagok és Horváth Sándor titkár.

Elnök ő exja az ülést megnyitván, a titkár jelenti, hogy Vanke Sándor választmányi tag sürgős teendői miatt nem jelenhetett meg az ülésen.

I. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:

Az egyesület összes bevétele f. évi január 1-étől a mai napig összesen	26.229 frt 50 kr,
kiadása ugyanez idő alatt	20.299 „ 13 krt
tesz ki, jelenlegi pénztári készlete tehát	5.930 frt 37 kr,
mely összegből 2.000 frt a budapesti egyesült fővárosi taka-	

rékpénztárban van gyümölcsözőleg elhelyezve, 3.930 frt 37 kr pedig az egyesület kézi pénztárában őriztetik.

A kimutatott 26.229 frt 50 kr összes bevételből 569 frt 28 kr mult évi pénztári maradékot képez, 3.381 frt 90 kr alapítványi tőke törlesztésre, 361 frt 16 kr a Wagner Károly-alapítványra és 984 frt 03 kr a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjára folyt be.

Ez évi rendes bevételeink tehát a most említett összegek levonásával 20.994 frt 13 krt tesznek ki.

Viszont a kiadásokból 12.374 frt 40 kr oly összegnek felel meg, mely részben az általános, részben pedig a Wagner Károly és a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapját képező alapítványi vagyonhoz csatoltatott, s mint ilyen értékpapírok vásárlására fordított. A tulajdonképeni tényleges kiadás tehát a mai napig összesen csak 7.924 frt 73 kr-ra rúg.

A kimutatott 5.930 frt 37 kr pénztári maradványon kívül szintén az egyesületi pénztár kincsfiókjában őriztetik továbbá egy 1.100 és egy 1.000 frtról szóló rakarékpénztári könyvecske is, melyek közül az elsővel a Deák Ferencz-alapítvány 1882. és 1883. évi még ki nem adott pályadíja, a másodikkal ellenben azon 1.000 frt helyezettett el gyümölcsözőleg, melyet a mult évi közgyűlés az erdészeti műszótár költségeire megszavazott.

Tudomásul vétetik.

II. Elnök ő exja tudatja a választmányynyal, hogy Budapest főváros közönsége f. évi november hó 12-én tartott közgyűlésében jóváhagyását adta ahhoz, hogy az alkotmányutcza és honvéduzcza sarkát képező 1030 helyrajzi számú fővárosi telek, egyesületünk részére átengedtessek. A feltételeket, melyek alatt a közgyűlés az átengedésbe beleegyezett, a következő jegyzőkönyvi kivonat foglalja magában:

Közgyűlési határozat. 732/884. kgy. szám. Folyamodó Országos Erdészeti Egyesületnek, a közgyűlés, a tanács és a pénzügyi gazdasági bizottmány egybehangzó javaslatai alapján a Lipótváros honvéd- és alkotmány-utczák sarkán levő 1030. hrsz. városi telket, mely az alkotmány utcza kiszélesbitésére igénybe vendő 128·44 négyzetöl rész levonásával 231·22 □ öl térfogatu lesz, ily térfogattal egyesületi ház építésére négyzetölenkénti 50, azaz ötven forint árban átengedni határozza oly feltétellel, hogy vevő egyesület a teleknek utczai homlokzatát a birtokba vétel napjától számítandó három év alatt az egyesület céljainak megfelelő s a környék diszére váló három emeletes házzal beépíteni köteles, s a mennyiben az egyesület e kötelezettségének meg nem felelne a kitűzött idő alatt, az esetben jogában álland a fővárosnak a telket a vételár kamat nélküli visszafizetése mellett visszavenni s a felett szabadon rendelkezni; az egyesület a telket, illetve azon emelkedő házat más célra, mint erdészetre, nem ugyan kizárólag, de legalább fő jellegében nem használhatja, világosan megjegyeztetvén, hogy azon körülmény, miszerint az épület egy része bérlet után mint lak vagy egyéb helyiség fog értékesített, a megkívánt céltól való eltérésnek nem tekintendő, feltéve, hogy az épület egy része az egyesületi helyiségek befogadására fog szolgálni; ez okból az építendő háznak terveit a műszaki bírálaton felül még külön a végre is tartozand bemutatni a fővárosnak, hogy a főváros meggyőződést szerezhessen az épület belső berendezéséről; az építési engedély csak akkor fog kiadatni, ha a cél biztosításáról a főváros meggyőződött; továbbá a telek tulajdonjogának vevő egyesület javára tkkvi bekeblzésére az engedély csak akkor adatik meg, a midőn az épület teljesen felépült, s a kijelölt célra használása ténynyé lett; végül a vételár egynegyed része a szerződés aláírásakor a többi háromnegyed rész vételár tiz év alatt husz félévi egyenlő részletben lesz fizetendő 6°/_o, azaz hatszáztóli kamattal, fenmaradván vevő egyesületnek azon joga, hogy a hátralékos vételárt félévi felmondás előre bocsátásával a részletfizetési határidőn belül is bármikor egyszerre s egészben lefizethesse.

Miről a tanács további intézkedés végett a tárgyirat kiadásával értesittetik.

Budapest, 1884. évi nov. 12-én tartott közgy.

Viola, s. k.

A választmány a közgyűlés ezen határozatát, s továbbá a fővárosi tanács azon utóbb érkezett értesítését, hogy a szerződés megkötése iránt a szükséges előintézkedéseket már megtette, s hogy a kérdéses 1030 helyrajzi számú telek bérlőjének a bérletet felmondta, örömmel veszi tudomásul s a

fennebb közölt feltételeket elfogadhatónak jelentvén ki, felkéri az elnökséget, hogy a szerződést a fővárossal az egyesület nevében kösse meg.

A telekkérdés ezzel meg lévén oldva, a választmány elérkezettnek látja az időt, hogy egyuttal az építés megkezdéséhez szükséges előintezkedések is megtéssenek, s e célból a következő határozatokat hozza:

1. Elnök ő exja, Bedő alelnök ő méltósága és a titkár felkéretnek, hogy szükség esetében a választmány egyes, e téren tapasztalatokkal bíró tagjainak meghallgatása után, egy vagy több műépítésszel érintkezésbe lépjenek s a célbavett építkezésről, a főváros által átengedett telek terjedelmének, fekvésének és alakjának, továbbá az egyesület céljainak figyelembe vételével, vázlatos tervet és hozzávetőleges költségvetést készíttessenek, melyeknek alapján azután a választmány egy későbbi ülésében a végleges terv és költségvetés elkészítése iránt intézkedhessék.

2. A közgyűlés felhatalmazása alapján kimondja a választmány, hogy az alapszabályok azon határozatait, melyek az egyesület alapvagyonának és külön rendeltetéssel bíró alapítványainak kezelésére és elhelyezésére vonatkoznak, akként módosítandók, hogy mindezen tőkék az építkezésre is felhasználhatók legyenek; önként értetvén: azon kikötéssel, hogy az egyesület előbb említett alapítványainak kamatait az építkezés tartama alatt, s illetőleg addig míg azok az építendő ház bérjödelméből biztosíthatók lesznek, folyó jövedelmeiből lesz köteles kiszolgáltatni.

E célból tehát felkéri az elnökséget, hogy az alábbiak értelmében a nagym. földmívelési ministeriumhoz minél előbb felterjesztést tegyen,

A mi magát a módosítás eszközését illeti, a választmány azon határozatban állapodik meg, hogy az alapszabályok

6., 60., 63., 71., 74., 81. és 92. szakaszainak részletes megváltoztatása helyett, melyekben az előbb említett határozatok foglaltatnak, az alapszabályok végére a következő pótczikkely vétessék fel:

„106. §. Az 1884. évi szeptember 15., 16. és 17-én Pécsen és környékén megtartott rendes közgyűlés IV. pont alatt hozott határozata alapján a fentebbi 6., 60., 63., 71., 74., 81. és 92. szakaszok azon rendelkezései, melyek az egyesület alapítványi vagyónának kezelésére és elhelyezésére vonatkoznak, akként módosíttatnak, hogy az alapító tagok által készpénzben befizetett alapítványi tőkék, továbbá a Deák Ferencz-, Wagner Károly- és „magyar erdőtiszték és erdőszeti altiszték segélyalapja“ nevet viselő, külön rendeltetéssel bíró alapítványok tőkéi, valamint az ezen tőkék növelésére befolyó egyéb adományok és az egyesület folyó jövedelmeiből időnként az alapítványi vagyonhoz csatolandó összegek egy, részben az egyesület elhelyezésére, részben bérbeadásra szolgáló egyesületi ház szerzésére is felhasználhatók.

Az egyesület azonban köteles a Deák Ferencz-alapítvány tőkéjének $5\frac{1}{2}$ (öt és fél) 0/0-al számított évi kamatait, továbbá a Wagner Károly-alapítvány és a magyar erdőtiszték és erdőszeti altiszték segélyalapja“ nevet viselő alapítvány 5 (öt) 0/0-al számított évi kamatait mindaddig, míg ezen kamatok fedezése az építendő ház bérjövedelméből biztosíttatik, vagy a míg az említett alapítványok az egyesületi vagyonból magyar földhitelintézeti záloglevelekben ismét kiszakíttatnak, — az alapszabályok illető szakaszaiban megjelölt célra való fordítás végett az egyesület folyó jövedelmeiből minden évben kiszolgáltatni.”

A nagyméltóságu földmívelési ministeriumhoz intézendő felterjesztésben tehát ezen pótczikkely jóváhagyása fog kéretni.

3. Tekintettel arra, hogy az építéshez szükséges költségek fedezésére az egyesület készpénz-készlete nem lesz elegendő, az alapító tagokhoz a közgyűlés határozatából felhívás intézendő azon kérelemmel, hogy a kötelezvényekben alapított tőkéket, a mennyiben megterheltetés nélkül tehetik, egészben vagy részletekben befizetni sziveskedjenek.

4. Ugyancsak a közgyűlés határozatából felhívás lesz továbbá intézendő az ország nagyobb erdőbirtokosaihoz és fakereskedőihez is azon kérelemmel, hogy az egyesület építési alapjához fa- és más anyagok felajánlásával avagy pénzdományokkal hozzájáruljanak.

A mi e tekintetben az eljárást illeti, legczélszerűbbnek találja a választmány, ha a felhívások szétküldése előtt az egyesület azon tagjaihoz, kik az erdőbirtokosokkal és fakereskedőkkel gyakrabban érintkeznek, kérdés intéztetik az iránt, hogy kikhez lehetne e tekintetben a siker reményével fordulni.

A tulajdonképeni felhívások azután az ekként bejelentett erdőbirtokosokhoz és fakereskedőkhöz a legczélszerűbbnek mutakozó módon külön-külön fognak elküldetni.

III. A tárgysorozat következő pontja alatt az állami erdőtisztek helyzetének javítása vétetett tárgyalás alá, mely kérdésben a czélszerűnek mutakozó lépések megtételével a szeptemberben tartott közgyűlés tudvalevőleg az igazgató választmányt bízta meg.

E nagyfontosságú kérdés általános megvitatásánál a választmány tagjai egyhangulag oda nyilatkoztak, hogy a mostani pénzügyi viszonyok között nem volna sem időszerű, sem célravezető az erdőtisztek érdekében több követeléssel fellépni, mint a mennyinek teljesítését az állami tisztviselők általános helyzetének figyelembe vételével a jelenlegi javadalmazások alapján méltányosan és a siker reményével kérni lehet. Kimondatott tehát, hogy az egyesület az állami erdőtisztek

részére nem fog kivételes kedvezményeket kérni, melyeket csak a tisztviselői fizetések általános emelése esetében vehetnének illetékes helyen figyelembe, de kötelességének tartja felszóllalni annak érdekében, hogy a mennyiben tényekkel kimutatható lesz, miszerint a közszolgálat ezen ágánál alkalmazottak más rokonágaknál szolgáló hasonló rangu és hasonló qualificációju tisztviselőkkel szemben javadalmazás tekintetében lényegesen kedvezőtlenebb helyzetben vannak, a létező különbségek méltányosan kiegyenlítettessenek.

Annak megállapítására, hogy melyek azon jogos igények, melyeknek teljesítését ezen az alapon méltányosan kérni lehet, a választmány egy bizottságot küld ki, oly megbizással, hogy a kérdés tanulmányozásán és a szükséges adatok összegyűjtésén kívül egyuttal azon indokolt feliratot is elkészítse, melyet az egyesület ezen tárgyban az illetékes földmivelési ministeriumhoz és, a mennyiben az ügy a ministertanácsban fog elintézészt nyerni, egyidejűleg a ministerelnök ő nagyméltóságához előterjeszteni fog.

A bizottság tagjaiul az ezen kérdés tanulmányozására már egyszer kiküldött bizottság tagjai, névszerint: Eleőd Jósa, Ghyczy Emil, Hoffmann Sándor, Rutksa Tivadar, Tisza László és Horváth Sándor titkár jelöltetnek ki, az elnöki tiszt elvállalására pedig, miután a régi bizottság elnöke, gróf Bánffy Béla alelnök ur elfoglaltsága miatt a munkálatokban nem vehetne részt, Bedő Albert első alelnök ur kéretik fel.

IV. A titkár részletes előterjesztést tesz a Wagner Károly-alapítvány és a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjának ez évben segélyezésre fordítható kamatairól és a segélyezésért folyamodók körülményeiről.

A Wagner Károly-alapítványnál rendelkezésre állott ezuttal összesen 490 frt 95 kr, melyből 150 frt 95 kr az

1883-ik évi kamatokból maradt vissza, 340 frt pedig az 1884-ik évi kamatok fejében irányoztatott elő. Az alapítvány segélyéért összesen 20-an nyújtottak be folyamodványt; a 20 folyamodó közül azonban 10, névszerint: Havel Jakabné, Reichel Piroska, Gocsár Lajosné, Lazarovich Mari, Dercsényi Józsefné, Novotny Örzse, Neubehler Lidia, Seide Józsefné, Binder Gusztávné és Jettmár Jánosné az alapszabályok értelmében nem voltak segélyezhetők, mivel az első ötnek férje és a 6-ik és 7-iknek atyja az egyesületnek nem volt tagja, az utolsó három özvegynek elhunyt férje pedig, bár az egyesületnek mindenik öt éven túl és haláláig tagja volt, tagsági kötelezettségét a tagsági illetékek tekintetében nem teljesítette pontosan.

Hasonló nehézség forgott fenn a 11-ik folyamodónál, özv. Kolbenheyer Józsefnénél is, kinek férje elhalálozásakor 5 frt törlesztetlen hátralékot hagyott hátra. Miután azonban az egyesületi könyvekből és az özvegy által bemutatott okmányokból kitűnt, hogy néhai Kolbenheyer József utolsó fizetését közvetlenül halála előtt teljesítette, s ez alkalommal előbb említett hátralékát nem köteleességmulasztásból, hanem a nevére irt tartozás összegének eltévesztése miatt nem törlesztette: a választmány egyhangulag kimondta, hogy a kezdetben említett nehézség ezen kivételes esetben az alapszabályok szigorú értelmezése mellett sem képezhet akadályt a segélyezésre, s ennél fogva azon kijelentéssel, hogy ez az eset jövőre semmi esetre sem képezhet oly praecedent, mely az alapszabályoktól való eltérést igazolhatná, Kolbenheyer Józsefnének, miután a titkári hivatal által bizalmas uton szerzett értesülések szerint a támogatásra érdemes és rászorult, 40 frt segélyt szavazott meg oly kikötéssel, hogy ezen összegből 5 frt az előbb említett hátralékos tartozás törlesztésére fordíttassék.

Az eddig nem említett 9 folyamodó közül Matuskovichs Béláné, folyamodványának késő beterjesztése miatt, ezuttal nem segélyeztetett, a többi nyolcznak ellenben, miután a segélyezésre valamennyien jogosultaknak és érdemeseknek találtattak, anyagi helyzetükhöz képest a következő összegek szavaztattak meg: Kelemen Lajosnénak 40 frt, Trattner Mihálynénak 40 frt, Ernhoffer Ignácznénak 50 frt, Füzy Dénesnénak és leányának 50 frt, Makonyi Sámuelnénak és kiskoru gyermekeinek 50 frt, Rónai Antalnénak és kiskoru gyermekeinek 50 frt, Polák Hermilnénak és kiskoru leányának 40 frt, és végül Révész Károlynénak és kiskoru gyermekeinek, tekintettel arra, hogy a férj s illetve atya ebben az évben halt el, 100 frt; ez utóbbinál és Füzy Dénesnénél azonban azon kikötéssel, hogy a megszavazott összegek fele a férjek által tett alapítvány törlesztésére fordítandó.

A rendelkezésre állott kamatoknak ezen segélyösszegek levonása után megmaradó 30 frt 95 krnyi részlete, az alapszabályok értelmében a jövő évi kamatokhoz csatolva, 1885-ben fog segélyezésre felhasználtatni.

A magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjánál az 1884-ik évi kamatok összesen 600 frtot tettek ki, folyamodó pedig összesen három jelentkezett.

Ezek közül Böhmán Antal volt erdőtiszt az egyesületnek nem lévén tagja, segélyben nem részesíthetett, Plecheisz János elagott erdőtisztnek ellenben és Skvór Ignác súlyos betegségben szenvedő nyug. m. k. erdőtisztnek, kik, mint az egyesületnek buzgó tagjai, az alap segélyére mindketten jogosultak és érdemesek, az alapszabályok értelmében adható legmagasabb összeg, egyenként 60 frt szavaztatott meg segélyképen.

A kamatok fel nem használt 480 frtnyi része az alapszabályok értelmében a tőkéhez fog csatoltatni.

V. A megelőző közgyűlés egy „Kérdések és feleletek” című új rovat nyitását rendelve el az Erdészeti Lapokban, a válaszmány e célra a lap rendes szövege után, közvetlenül a hirdető melléklet előtt következő helyet jelöli ki, felhatalmazván a szerkesztőséget, hogy tekintettel e rovat céljára, csak olyan kérdéseket és feleleteket vegyen fel abba, melyek a lapba beleillenek és gyakorlati értékkel bírnak. Elemi dolgokra vonatkozó vagy egyszerű rövid felelettel meg nem oldható, avagy más okok miatt fel nem vehető kérdésekre a szerkesztőség egyszerűen megjegyezheti, hogy nem közölhetők; az olyan közleményeket pedig, melyek különben figyelmet érdemelnek s csak alakjuk vagy terjedelmük miatt nem foglalhatnak e rovatban helyet, a lap rendes szövegében használhatja fel.

VI. A titkár előterjeszti Illés Nándor kir. főerdőtanácsos folyamodványát, melyben kéri a válaszmányt, hogy a futóhomok megkötése, befásítása és használata című munkáját, melyet az egyesület 40 arany pályadíjjal jutalmazott s melyet ő azóta a szeged-királyhalmi erdőőri szakiskola csemetekertjeiben szerzett tapasztalatokkal kibővített s egyszersmind a bíráló bizottság megjegyzéseinek figyelembe vételével átdolgozott, az egyesület költségén kiadatni szíveskedjék.

Kérelme teljesítése esetére kijelenti a szerző, hogy könyvének ezen első kiadásából csak azon feleslegre tart igényt, mely a készletből az egyesület összes költségeinek fedezésére szükséges példányszám elárusítása után fennmarad, kéri azonban, hogy a mű megjelenése után 30 darab tiszteletpéldányok kioszthatása céljából mindjárt kezdetben rendelkezésére bocsáttassék. Kijelenti továbbá, hogy készséggel bele-

egyezik abba is, hogy az egyesület tagjainak a munka kedvezményi áron engedjék át.

A választmány Illés ajánlatát elfogadja, s a kiadás módzatainak megállapításával, nevezetesen a példányok számának és a munka árának meghatározásával az elnökséget bizza meg.

VII. A folyó ügyek tárgyalásánál a titkár a következőket jelenti:

1. Gróf Károlyi Tibor választmányi tag egy. elnök ő exjához intézett nyilatkozatában köszönetét fejezván ki az egyesület iránt azon bizalomért, melyet személye iránt tanúsított, midőn őt a f. évi közgyűlésen ismét választmányi taggá választotta, kijelenti, hogy e tisztet ezuttal a fővárostól való gyakori távolléte miatt, mely körülmény őt az üléseken való megjelenésben akadályozza, nem fogadhatja el.

A választmány gróf Károlyi Tibor lemondását sajnálattal tudomásul veszi s az elnökséget felkéri, hogy a megürült tagsági hely betöltése iránt a jövő közgyűlésen intézkedjék.

2. A postaköltségek, lapexpeditió, bélyeg stb. czimű rovat alatt 1884-re 480 frt irányoztatott elő; a kiadások azonban az év végéig körülbelül 850 frtot fognak kitenni, e czimen tehát a költségek fedezésére mintegy 370 frt póthitel lesz szükséges.

E jelentékeny túllépés oka abban rejlik, hogy egyfelől az Erdészeti Lapok füzeteit a folyó évben 2 kros, tehát a megelőző évekhez képest kettős hirlapbélyeggel kellett szétküldeni, s másfelől szétküldeni kellett keresztkötés alatt ajánlva az Erdőhasználatban czimű munka füzeteit is, mely két czim alatt a túllépés már magában véve 350 frtot tett ki. Hozzájárultak azután ehhez a tagsági díjak beszédére szétküldött postai megbízások költségei is, melyek azonban egy csekély rész kivételével, megtérültek.

A választmány figyelemmel ezen körülményekre s tekintetbe véve azt, hogy a túllépés nemcsak a bevételi rovatok többletében fogja többszörös fedezetét találni, hanem a többi kiadási rovatok megtakarításaiból is kitelik, a kért 370 frtnyi póthitelt egyhangulag megszavazza.

3. Az Erdőhasználatlan kiadásra a választmány és közgyűlés felhatalmazása alapján kiadatott eddig 1600 frt s a munka teljes megjelenése után kifizetendő lesz még körülbelől 1900 frt. A füzetek elárusításából ellenben befolyt eddig 1630 frt és a részletekben előfizetők által befizetendő még mintegy 450 frt. A választmány e jelentést tudomásul véve az ez évben esedékessé váló kiadások teljesítésére újból felhatalmazást ad az elnökségnek.

4. Az alapító tagok közül kötelezvényben tett alapítványaik kamatait többen évek óta nem fizetvén be, a választmány felhatalmazza az elnökséget hogy a késedelmezőkkel szemben az alapszabályok értelmében járjon el.

VIII. Broz Alajos alapító tag bamutat Garlathy Kálmán választmányi tag útján egy hitelesen kiállított bánya részvényjegyet, melylyel igazoltatik, hogy ő a 128 bányarészvényre felosztott Stanizsai Béla és Alajos bányatársulatnál a LXV—LXIX számú 5 egész bányarészvényt bányaműtárnak jegyeztetett be.

Broz ezen 5 bányarészvényt az 1883. évi decemberhó 30-án tartott választmányi ülés jegyzőkönyvében tett előleges ajánlatához képest az országos erdészeti egyesületnek szándékozik adományozni, kijelentvén egyidejűleg hogy ha az egyesület ajánlatát elfogadja, a bányarészvényesek gyűlésén kész kieszkölni, hogy ezen 5 részvény az egyesületnek a fizetések kötelezettsége alól való teljes felmentéssel bocsáttassék tulajdonába.

A választmány Broz ezen újabb ajánlatát is köszönettel fogadja, de ragaszkodva ezen ügyben megelőzőleg hozott határozatához ismételten kijelenti, hogy az adományt tekintettel az alapszabályokra csak azon esetben fogadhatja el, ha — miként Broz tagtárs által kilátásba helyezett — az egyesület törvényesen biztosittatik arról, hogy az elfogadandó részvények után, sem most sem később az esetleges terhek viselésére vagy újabb befizetés esetén, ezen részvények után utólagos befizetésre nem fog köteleztetni.

IX. Balás Pál alapító tag a következő indítványt terjeszti a választmány elé.

„Az új nyugdij törvényjavaslat közzététele alkalmából a 30 évi szolgálat utáni teljes nyugdij mellett, úgy mint ez a tanítók és tanárok részére terveztetett, tudvalevőleg felszólalások történtek a birói kar részéről és mozgalom indult meg a posta- és távirdai tisztviselők körében is.“

„Ezzel szemben nem találná-e az országos erdészeti egyesület tisztelt választmánya jogosnak és méltányosnak, hogy az erdőtisztek érdekében hasonló értelmű felszólalás történjék, tudva azt, hogy az erdészeti szolgálat terheesebb mint a tanítóké és tanároké.“

A választmány beható tanácskozás után, Balás indítványa felett napirendre tért, mert az ajánlott mozgalom megindítását nem találja időszerűnek és célravezetőnek.

Ezzel a kérdéssel kapcsolatban azonban több oldalról is felemlítettett, hogy a törvényjavaslat szövege nem fejezi ki határozottan, hogy a régi erdészjelöltek ugynevezett candidatusi évei a szolgálatba beszámíttatnak, s hogy másfelől az erdőörökre és állandó erdőmunkásokra vonatkozó szakaszok nemcsak a hasonló állásu és hasonló szolgálatot teljesítő altiszti és szolgaszemélyezettel szemben és az Ausztriában érvényes szabályok megfelelő határozataival szemben tartalmaznak ked-

vezőtlen határozatokat, de az elbánás, mely az erdőőrökre és munkásokra nézve az új törvényben tervezetik, a jelenlegi állapothoz képest is mostoha.

Miután az erdészjelöltek kandidatusi évei a jelenleg érvényes szabályok szerint a szolgálatba beszámítandók s miután másfelől egészen méltányosan lehet kérni, hogy az erdőőrök és munkásokra nézve a más szolgálati ágaknál hasonló állásban alkalmazott személyzettel egyenlő és a réginél nem kedvezőtlenebb elbánás állapíttassék meg az új nyugdíjtörvényben, a választmány az előbb említett felszólalásokat figyelemre méltóknak találja s a kérdés tanulmányozására és részletes jelentéstételre Rónai Antal elnöklete alatt Hoffman Sándor és Horváth Sándor tagokból álló bizottságot küld ki.

X. A titkár jelenti, hogy az utolsó választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek:

a) készpénzben tett alapítvány képen befizettek: Nádosy Kálmán földbirtokos 200 frtot; dr. Dulánszky Nándor pécsi püspök 200 frtot;

b) kötvényben tett alapítványaik törlesztésére fizettek: Baumann Antal 48 frtot, Pisó Cornél 20 frtot, néhai Fuchs Szilárd örökösei 68 frtot, Tomcsányi Gyula 20 frtot, Muits István 40 frtot, Mátray József 37 frtot, Steinhausz József 60 frtot, Michelbach János 25 frtot, Girtler Lajos 20 frtot, Schréter Károly 40 frtot és Seyffried Károly 160 frtot;

c) a Wagner Károly alapítványra adományoztak: Scheint Adolf 20 frtot;

d) a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segély alapjára adományoztak: Helm Gyula 2 frt 50 krt és Szuricseszkú József (Székely Mihály főerdőmester utján) 50 frtot.

XI. A következő új tagok vétetnek fel:

a) alapítóknak: Nemeskéri Kiss Miklós földbirtokos 200 frttal kötvényben, ajánlja elnök ő exja; Nemeskéri Kiss Pál földbirtokos 200 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja elnök ő exja; báró Bánffy Dezső földbirtokos 200 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja elnök ő exja; Iliesiu Jakab főerdész 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Bedő Albert; Nádosy Kálmán földbirtokos 200 frt alapítvánnyal készpénzben, ajánlja Illés Nándor; Burdát János, Bokor Róbert és Debreczy Ödön m. kir. erdőgyakornok egyenként 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Földi János; Kubányi Endre, Zsuffa Antal m. kir. erdőgyakornokok és Nagy Sándor m. kir. műszaki díjnok egyenként 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Lavotha Albert; ifj. Muraközy János 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Burdát János; Cseh Pál főerdész, Lonkay Antal m. kir. erdőgyakornok és Csepánovszky Hugó m. kir. erdészjelölt egyenként 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Földi János; Derzsi Gábor m. kir. erdőgyakornok 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Lavotha Albert;

b) rendes tagoknak: Tatarek Károly uradalmi erdész, ajánlja Tatarek Rezső; Fuchs Frigyes főerdész, ajánlja Tothi Szabó Sándor; Schweitzer Antal m. kir. erdőőr és Borköles József m. kir. erdőgyakornok, ajánlja Dömötör Tihamér; Rottler József megyei járási főerdész, ajánlja Suha Rezső; Rebek József kezelő főerdész, ajánlja Schréter Károly; Sztelek Lajos körvadász, ajánlja Laukó Sándor; Hajdu János erdőgyakornok, ajánlja Oszterlamm Ármin; Hinka László püspöki jogtanácsos, ajánlja Bedő Albert; Szvorényi Pál m. k. erdőőr, ajánlja Kürthy Géza; Hirt Emil erdőmester, ajánlja Blaschek Ede; Rudda Imre urad. erdész, ajánlja Cseres Gyula; Krausz Dávid fakereskedő és erdőbirtokos, ajánlja Weisz Dániel; Hayden

Antal urad. körvadász, ajánlja Laukó Sándor ; Gorzó László, Miskolczy János, Méhes Péter, Rozinszky János és Tabacsek József m. k. műszaki díjnokok, ajánlja Szepesi Gusztáv; Brüderlein Kálmán hercz. erdészsegéd és Helm Erwin herczegi erdőmester, ajánlja Véssey Ferencz.

XII. A jegyzőkönyv hitelesítésére Bedő Albert első alelnök és Hoffmann Sándor választmányi tag kéretnek fel.

K. m. f.

Hitelesítésül:

Bedő Albert,

alelnök.

Hoffmann Sándor,

választm tag.

Tisza Lajos,

elnök.

Horváth Sándor,

titkár.

Lapszemle.

(T.) **Uj törvény a hegyi vizek szabályozásáról, és az ezzel összefüggő erdősítésről és gyepesítésről.** Ausztriában a hegyi vizek által okozott veszélyek és károk elhárításáról 1884. évi juniushó 30-án uj törvény alkottatott, mely különösen a hegyi vidékek erdészeti érdekeit igen közléről érinti. Ezen törvény kivonatos tartalmát a „Zeitschrift für Forst- u. Jagdwesen“ czimű szaklap után érdemesnek tartjuk addig is megismertetni, míg annak főbb intézkedéseivel a lapunk terjedelme által megszabott korlátokon belől bővebben foglalkozhatnánk.

A szóban lévő törvényben mindenekelőtt a fennebbi célból szükséges munkálatok színhelye (a francia írók „perimeter“-nek nevezik) van meghatározva. Ide a víz medrén kívül az ugynevezett gyűjtőkatlanban lévő mindazon földrészetek tartoznak, melyeknek talajviszonyai a víz gyűjtése és levezetése tekintetében óvintézkedéseket igényelnek.

A szóban lévő terület az előbbi meghatározás szerint esetről-esetre megállapítandó s ezen belől azután az említett törvény értelmében mindazon építmények és más teendők foganasítását lehet elrendelni, melyek a víz károsítás nélkül való levezetéséhez szükségeltetnek; így a mederben partborítások, fenék- és bukógátak és vízfogók építése, ezenkívül pedig a talajnak vízlevezető árkokkal, fonott sövényekkel, továbbá tilalmazás, gyepesítés s erdősítés után való megkötése, nemkülönben az erdők, legelők vagy másnemű területek